

Udeří-li bouře

Daniel Landa

STAŘEC:

To je město, nad kterým jsem dávno zlomil hůl.
Jako kámen, co se řítí do hlubiny.
Vášeň, děvka špinavá, sype do očí všem sůl,
pak utopí v moři slzí všechny viny.

Zahradník, ten nejvyšší, trávu poseká,
proto, aby další trávník rostl znova.
Á, už slyším píseň přichází z daleka.
Její obsah děsí, i když nemá slova.

Udeří-li bouře, nezná slitování.
Vinu nevinu v hmoždíři rozdrtí.
Konec je všem marným touhám po poznání,
vesmírná tlama je vždy při chuti.

Za záclonu oken noci nikdo nevidí,
oči hvězd se vysmívají lidským láskám.
Štěstí bydlí většinou daleko od lidí
a děti se posmívají vašim vráskám.

Nad starostí dospělých hlavou zavrtí,
netuší, že osud přede svoje cesty.
Nepřemýšlí nikdy o životě o smrti,
bez starostí prožívají první křesty.

Udeří-li bouře, nezná slitování.
Vinu nevinu v hmoždíři rozdrtí.
Konec je všem marným touhám po poznání.
Vesmírná tlama je vždy při chuti.

Udeří-li bouře, nezná slitování.
Vinu nevinu v hmoždíři rozdrtí.
Konec je všem marným touhám po poznání.
Vesmírná tlama je vždy při chuti.

Nánánáná....